

jeg derimod i høi Grad billige, thi det forekommer mig, at dersom man vilde forære Skoveierne en saadan Capital, vilde det omtrent være det Samme som at staae en Streg over Gammelstatten; det vilde være at forære den ene Deel af Landets Befolkning Noget paa den andens Beføstning. Man kan saa meget mere forbre en Erstatning, som denne ikke skal anvendes til egoistiske Hensyn, men for, som det ærede Medlem ogsaa antydede, for disse Penge at kunne producere Skov paa andre Steeder, hvor der er mere Trang dertil.

Naar jeg nu vender mig fra det ærede Medlem, vil jeg tillade mig at tage de Grunde nærmere i Betragtning, som den ærede Minister anfører til Forsvar for Lovudkastet. De falde i 4 Dele, og den første er da den, at han mener, at Skovarealet derefter snarere vil tiltage end aftage; men jeg kan ikke dele denne Anskuelse. Det kan gjerne være, at Arealet vil tiltage, naar man vil sætte Skov paa Papiret istedetfor Skov i Virkeligheden; men vil man tage Hensyn til Skovenes Værdi, troer jeg rigtignok, at det, hvis Loven bliver gjen-nemført i alle sine Paragrapher, ikke holder Stik. Naar Skovvangen aldeles bliver hævet, er det en Selvfølge, at Mangfoldige vilde skove løs uden Hensyn til oeconomiske Principer, blot for at skaffe Penge; derom er der aldeles ingen Tvivl. Det kan gjerne være, at Vedkommendes Interesser derved ere vel iagttagne, at de gjøre vel deri. Det er en menneskelig Svaghed, at man, naar man trænger, gjør Penge paa enhver lovlig Maade, man kan finde, og kan man altsaa komme til Penge ved at ødelægge en god Skov, gjør man hellere dette, end man spiller Fallit. I den Henseende troer jeg imidlertid ikke, det gjælder, at frem og tilbage er lige langt; thi det er meget lettere at blive Skovene qvit end at faae dem op, det er nemmere at gaae ned ad Bakke end at gaae op ad. — Den anden Grund, som Lovudkastet anfører — nemlig, at Kundskaben til Skovenes gavnlige Indflydelse nu er saa stor, at man ikke risikerer, at Folk hugge løs paa dem — falder sammen med en Betragtning, jeg allerede har fremsørt, nemlig, at den enkelte Statsborger virkelig ikke kan tage det Hensyn til Statens, som han tager til sin egen Inter-

esse; denne maa være Nummer Eet for ham, og han skover væk, uagtet det ikke er godt i national-oconomisk Retning i det Hele taget. Det var noget Andet, dersom al Skov var paa een Haand. — Den tredje Grund vil jeg lade staae, og det er den, at der er opstillet mindre strenge Fordringer til fremtidig Fredskov; der-ved vil man maaskee bevirke, at Skovene blive tilstede. — Den fjerde Grund er den, at vedkommende Eier paa sin egen Beføstning skal lade Jorden bonitere og sætte i Stat; men efter den Betragtning, som selve Motiverne opstille, kan jeg ikke see, at dette er nogen stor Byrde. Der er nemlig sagt, at Fredskovs-Arealet er 200,000 Eder Land, og der er ligeledes sagt, at Boniteringen vil koste knap 200,000 Rd., saaledes at altsaa Omkostningen knap vil blive 1 Rd. pr. Ed. Land. Nu er det ganske vist, at, naar en enkelt Eier lader sin Skov bonitere, bliver det dyrere for ham; men om ogsaa enkelte Dele blive dyrere, kan dette ikke gjøre Udslaget, hvor der er Tale om saa store Arealer. Det forekommer mig altsaa, at man maa forbre lidt Mere fra Eieren Side; man maa med Billighed kunne forlange, at den, der vil have en Ret, skal give Noget derfor. Jeg maa dele den Betragtning, som fremkom fra den ærede forrige Tale, at det ikke vil være heldigt at hugge Skovene bort paa mindre god Jord, saasom til Tagt 3 og derunder; det vilde maaskee være heldigt at bestemme, at Vedkommende ikke maatte gjøre det; men dette vil jeg dog lade staae hen. Naar Friheden bliver givet, troer jeg ikke, at en Skoveier, der trænger til Penge, tager Hensyn til Jordens Bonitet, men, har han gode Træer, hugger han bort, selv om den Bund, hvorpaa de staae, er daarlige, og ikke kan bruges til Sædavl.

Jeg maa endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa nogle enkelte Punkter udenfor de egentlige store Spørgsmaal, her foreligge. Der er sagt i § 1, at vedkommende Eier skal lade det Stykke Skov, han vil realisere, stilsætte paa sin egen Beføstning; men naar man sammenholder dette med § 2, er det klart, at den Bonitering, der skal foregaae, maa rette sig efter Jordens Frugtbarhedsevne — om jeg saa maa sige —, før Skoven bliver